

מתקשה שם ואז האדמה שסביבה מקבלת את צורת המתכת שנוצרה שם, וכן כאן הצלם מקבל את צורת הנשמה שהצטיירה בדמות גוף בכדי לרדת לעוה"ז ולכן הוא נקרא צלם כי בו מצטיירת הנשמה בצלמה (רמ"ק). **וְדָא תְּלִיתָאָה לְרוּחָא, וְאַקְדִּימַת בְּהַאי עֲלֵמָא, בְּשַׁעְתָּא דְזוּוּנָא אֲשֶׁתְּכַח** והצלם הוא שלישי לרוח מאחר שהנפש הוא שני לרוח, והצלם מקדים לבוא לעולם עוד בטרם ירדת הנשמה בשעה שהייחוד בין איש לאשתו נמצא. **וְלִית לָךְ זוּוּנָא בְּעֲלֵמָא, דְּלֵא אֲשֶׁתְּכַח צֵלָם בְּגוּוֹיֵיהוּ** ואין לך ייחוד בעולם שלא נמצא הצלם בתוכם כי אין הנשמה מתלבשת בגוף אלא רק ע"י הצלם וזה שייך אפילו באומות העולם כי אם לא יקדים הצלם אין האשה יכולה להתעבר (רמ"ק). **אַבְל יִשְׂרָאֵל קְדִישִׁין, הַאי צֵלָם קְדִישָׁא, וּמֵאַתָּר קְדִישָׁא אֲשֶׁתְּכַח בְּגוּוֹיֵיהוּ** אבל לישראל הקדושים זה הצלם הקדוש הוא נמצא בתוכם ממקום עליון וקדוש. **וְלַעֲוֹבְדֵי כּוֹכְבִים וּמִזְלוֹת, צֵלָם מְאִינּוּן זִינִין בִּישִׁין. מְסֻטָּרָא דְמִסְאֲבוּתָא אֲשֶׁתְּכַח בְּגוּוֹיֵיהוּ** אבל לעובדי כוכבים ומזלות הצלם שבתוכם נמצא מאלו המינים הרעים שהוא מצד הטומאה. **וְעַל דָּא, לָא לִיבְעֵי לִיהּ לְאִינִישׁ, לְאַתְּעֲרְבָא צוּלְמָא דִּילִיהּ, בְּצוּלְמָא דְעוֹבְדֵי עֲבוּדָה זָרָה, בְּגִין דְּהַאי קְדִישָׁא, וְהַאי מְסֻאָבָא** ולכן אסור לאדם שיערב את הצלם שלו עם הצלם של עובדי עבודה זרה בגלל שצלמו הוא קודש וצלם העכו"ם טמא. **תָּא חֲזִי מַה בֵּין יִשְׂרָאֵל וְלַעֲוֹבְדֵי כּוֹכְבִים וּמִזְלוֹת וְכוּ'** המשך המאמר הושמט בכל הדפוסים

מאחר שהוא כבר נדפס בפרשת ויחי מדף ר"כ ואילך.

הלימוד היומני

לע"נ ר' משה בן יצחק ז"ל

שמיני עצרת משל למלך שהזמין אורחים וביום האחרון השאיר עמו את
אהוביו לבדם

דְּכַתִּיב (במדבר כט) ועתה חוזר לבאר את ענין שמיני עצרת כי מש"כ **בַּיּוֹם**

הַשְּׁמִינִי עֲצֶרֶת תִּהְיֶה לָכֶם [לב] פירושו, **דִּהָא יוֹמָא**

דָּא, מַמְלָכָא הוּא בְּלַחֲדוּי, חֲדוּתָא דִּילֵיהּ בְּהוּ

בְּיִשְׂרָאֵל שודאי היום הזה הוא של המלך לבדו כי אז נעשה ייחוד וז"ן ושמתח המלך

הוא בשמתח ישראל בניו כי גם לנשמות ישראל יש להם חלק בייחוד. **מְתַל**

לְמַלְכָא דְזַמִּין אוֹשְׁפִיזִין, אֲשֶׁתְּדָלוּ בְּהוּ כָּל בְּנֵי הַיְכָלִיהּ

והוא משל למלך שהזמין אליו אורחים ועסקו עימהם כל בני היכל, **לְבַתָּר אָמַר**

מַלְכָא, עַד כָּאן אֲנָא וְאַתּוֹן אֲשֶׁתְּדַלְנָא בְּלַחוּ

בְּאוֹשְׁפִיזִין, וְקַרְבַּתּוֹן קַרְבְּנִין עַל שְׂאָר עַמִּין בְּכָל יוֹמָא

ואח"כ אמר המלך לבני היכלו שעד עכשיו אני ואתם התעסקנו בקבלת האורחים, דהיינו

שהקב"ה אומר לישראל שהם בני היכלו שעד עכשיו התעסקנו בשביל אומות העולם ע"י

שהקרבתנו להם את השבעים פרי החג כנגד השבעים אומות בכל יום, **מַכְּאֵן**

וְלִהְלֵאָהּ, אֲנָא וְאַתּוֹן נַחֲדֵי יוֹמָא חָד אבל מכאן ואילך אני ואתם

אור הרשב"י

ואת הנשמים בשביל שתיוקקו למלאכת

השרה, אבל עכשיו בחג אתם נועלים עצמיכם

מלפני, ואני פותח לכם את האוצרות שבהם

הרוחות ואוצרות שבהם הנשמים, הוי עצרת

תהיה לכם (במדבר שם כ"ט).

[לב] ואיתה בפסיקתא דרב כהנא על מש"כ

ביום השמיני עצרת (במדבר כט: לה). להלן את

אומר עצרת ל"י אלהיך (דברים טו: ח), וכן

עצרת תהיה לכם (במדבר שם כ"ט). א"ר חנינא

בר אדא בפסח אני נועל מפניכם את הרוחות

נשמח לבד יום אחד [ג], הִנָּהּ הוּא דְכָתִיב וזהו מש"כ בפסוק, בַּיּוֹם
הַשְּׁמִינִי עֲצַרְתָּ תִּהְיֶה לָּכֶם דְּהֵינּוּ. לָכֶם: לְקַרְבָּא קַרְבָּנִין
עָלֶיכֶם שְׂבֻדָּקָא כְּתוּב לָכֶם כִּי בַיּוֹם זֶה מְקַרְיָבִים אֶת הַקְּרַבְנוֹת עֲלֵיכֶם וְלֹא אֵל שְׂאֵר
אוֹמוֹת הָעוֹלָם. אֲכָל אוֹשְׁפִיזֵי מְהִימְנוֹתָא, בְּמִלְכָּא מוֹשְׁתַּכְחֵי
תְּדִירָא. וּבִיּוֹמָא דְחֻדְוֹתָא דְמִלְכָּא, כְּלָהוּ מִתְּכַנְפֵי
עֲמִיָּה, וּמוֹשְׁתַּכְחֹן אֲבָל הָאוֹשְׁפִיזִין הַחַתּוּמִּים בְּאֲצִילוֹת הַנְּקָרָא אֲמוּנָה הֵם תְּמִיד
נִמְצָאִים עִם הַמֶּלֶךְ וְלֹכֵן בַּיּוֹם שִׂמְחַת הַמֶּלֶךְ הֵם כּוֹלֵם מִתְּאֲסָפִים וְנִמְצָאִים עִמּוֹ. וְעַל דָּא
כְּתִיב, עֲצַרְתָּ, תִּרְגּוּמוֹ: כְּנִישׁוֹ וְלֹכֵן כְּתוּב בַּפְּסוּק עֲצַרְתָּ שְׂתַרְגּוּמוֹ הוּא
אֲסִיפָה כִּי אִזּוּ מִתְּאֲסָפִים כָּל הַצְּדִיקִים שֶׁהֵם בְּסוּד הָאוֹשְׁפִיזִין לְשִׂמּוּחַ עִם הַמֶּלֶךְ.

יום שמיני עצרת יומו של יעקב אבינו

וְהָאֵי יוֹמָא, יַעֲקֹב הוּא רִישָׁא לְחֻדְוֹתָא, וְכָל אֵינּוֹן
אוֹשְׁפִיזֵי חֻדְאֵן עֲמִיָּה וְאוֹתוֹ הַיּוֹם שֶׁל שְׁמִינִי עֲצַרְתָּ, יַעֲקֹב שֶׁהוּא
בְּסוּד הַת"ת הוּא רֵאשׁ הַשְּׂמִיחָה וְהוּא הָעֵיקָר וְאִזּוּ כָּל הָאוֹשְׁפִיזִין שֶׁהֵם כְּנֶגֶד הו"ק שְׂמִיחִים עִמּוֹ
כִּי הַת"ת כּוֹלֵל אֶת הו"ק. וְעַל דָּא כְּתִיב וְעַל שְׁמִינִי עֲצַרְתָּ כְּתוּב בַּפְּסוּק, (דְּבָרִים

אור הרשב"י

קטנה, כדי שאהנה ממך. אמר רבי יוחנן: אוי
להם לגוויים שאבדו ואין יודעין מה שאבדו,
בזמן שבית המקדש קיים – מזבח מכפר עליהן,
ועכשיו מי מכפר עליהן?.

[ג] כדאיתא במסכת סוכה דף נה עמוד ב' הני
שבעים פרים כנגד מי – כנגד שבעים אומות.
פר יחידי למה – כנגד אומה יחידה. משל למלך
בשר ודם שאמר לעבדיו: עשו לי סעודה גדולה.
ליום אחרון אמר לאוהבו: עשה לי סעודה

הלימוד היומי

לע"נ ר' משה בן יצחק ז"ל

ג) **אֲשֶׁרֶיךָ יִשְׂרָאֵל מִי כְמוֹךָ** עם נושע בה' כי אז שמחים ישראל עם הקב"ה לבד ועי"כ הם נושעים. **וּכְתִיב** וכן כתוב עוד, (ישעיה מט) **וַיֹּאמֶר לִי עַבְדִּי אַתָּה יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר בָּךְ אֶתְפָּאֵר**.

הקב"ה הסמיך את ענין שמן זית זך לפרשת המועדים

וַיִּקְחוּ אֵלֶיךָ שֶׁמֶן זֵית זָךְ פְּתִית לַמָּאֹר וְגו', (ויקרא כ"ד)
אָמַר רַבִּי אֶלְעָזָר, הָא אִוְקְמוּהּ אמר רבי אלעזר שאת פסוק

זה כבר ביארוהו החברים. **אָבֵל אֲמָאֵי אֲסַמִּיךָ קִדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא**

פְּרָשָׁה דָּא, לְפַרְשֵׁת מוֹעֲדִים אבל עדיין קשה למה הסמיך הקב"ה את

הפרשה הזאת לפרשת המועדים. **אֵלָא, פְּלָהוּ בּוֹעֲיִנִין עַלְאִין, פְּלָהוּ**

בּוֹעֲיִנִין לְאֲדַלְקָא מִשַׁח רְבוּת עַלְאָה, וְהָא אֲתַמָּר אלא סוד

הדבר הוא כי כל הספירות והנרות העליונים של ו"ק דז"א כולם הם נרות בכדי להדליק את

שמן המשחה העליון, וכוונת הכתוב שע"י קדושת המועדים ששורשם בו"ק אז נדלקים

ומתגלים אורות החכמה הנקרא שמן והרי התבאר הענין. **וְעַל יְדֵייהוּ**

דִּישְׂרָאֵל, מֵתְּבָרְכָאן עַלְאִין וְתַתְּאִין, וְאֲדַלְיָקוּ בּוֹעֲיִנִין

ועל ידי ישראל שהם מקדשים את המועדים אז מתברכים הספירות העליונים וכל כוחות

התחתונים ועי"כ נדלקים הנרות כי אז נמשך שפע החכמה הנקרא שמן לכל הנרות שהם

הו"ק (רמ"ק), **פְּמָה דְּאִוְקְמוּהּ דְּכְתִיב** כמו שלמדנו על מש"כ בפסוק, (משלי

כז) **שֶׁמֶן וּקְטֹרֶת יִשְׁמַח לֵב, חֲדוּתָא** (דף ק"ה ע"א) **דְּעַלְאִין**